

POGORSZYĆ SIĘ (6) *vb pf*

się (6), [się].

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w pogorszyć).

inf pogorszyć się (2). ◇ *fut 3 sg* pogorszy się (2). ◇ *praet 3 sg m* pogorszył się (1). ◇ *con 3 pl m* *pers* by się pogorszyli (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Zmienić się na gorsze, ulec ujemnym zmianom* (3) : iż kiedyby tak szło/ co dąley to gorzey/ tho iest/ iżby ządwy ociec był/ niż fyn lepzy: iuzbyfmy byli nie teraz ále dawno do onego ofthátniego krefu złości przyfzli/ gdzieby się pogorszyć nie mogło. *GórnDworz H5.*

W przeciwstawieniu: »polepszyć się ... pogorszyć się« (1): [Erazm z Rotterdamu] nápiął kfiązki przeciw tym którzy się miánuią fałszywie Ewángeliki/ iż powiáda iezczem niewidiał żadnego z nich by się który polepszył/ iedno káždy pogorszył *BielKron* [206]v; [A ínac by się zły a zawiŃtni ludzie ítąd niepolepszy/ ale pogorszyć (famifiebie y ine) mogli *FlinsCunDzień E5v*].

a. *Ulec demoralizującym wpływom* (1) :

[*pogorszyć się z czego:* Czego gdy y W. M będzie prágnął/ thedy nie tylko WM z tego się nie pogorszy/ co iest mowiono fałszywym Prorokom ku pohanbieniu/ ále też będzie się rádował/ że ludzki śmiały á vporny domyśl íwą słuŃzną zaplátę wziął/ pohanbienie/ á Bog słuŃzną chwałę *PiotrGonSyn*)(***)v.]

Przen: Bo iuz y oko/ y vcho/ y ręká/ y káždy członek/ gdy się on imie iáko szpak w klatce ízczebiotác/ pogorszyć się musi. *RejZwierc 140v.*

2. *Zwątpić, stracić zaufanie do kogoś* (3) :

pogorszyć się komu (1): Gdyż to iest nieomylna rzecz/ iż on [*Pan Bóg*] ítrzeże wiernych swoich/ y vprzedza ich z kádką swoią/ áby się nápotym nie pogorszyli iemu *RejPos 0003.*

pogorszyć się w kim (2): á błogóśławiony tho iest który się we mnie nie pogorszy. *RejPos 8, 8.*

Synonim: 2. *zwątpić.*

Formacje współrdzenne cf GORSZYĆ SIĘ.

Cf POGORSZENIE